

slovo

Prameň

Časopis gréckokatolíckych bohoslovov Ročník IX. 1/2004

XPICTOČ BOGKPEČE!

Vasiľ Kormaník
rektor seminára

Dnešná doba, v ktorej žijeme je poznamenaná istým životným tempom, nepokojom a ustavičným náhlením, že nedokážeme si pozorne všímať ľudí okolo seba, ani tých najdrahších z jednoduchého dôvodu: „Máme veľa povinností a nemáme čas.“ A tým sa robíme dôležitými, že čas, ktorý nám dáva Boh, predsa nemôžeme užívať pre svojich bratov a sestry v svojej blízkosti. Zabúdame na jedno, cintorín je plný ľudí, ktorí si myslia, že sú nenahraditeľní. A sú a aj bez nich svet ide ďalej a azda lepšie, lebo za všetkým je Božia moc a múdrost.

Načo je vlastne toto náhlenie, načo je potrebný tento čas plný nervozity a nepokoja? Načo sa vlastne necháme ušťať?

Čo potom s ostatným časom? Tým, ktorý si ušetríme. Ako ho využijem. Môžem sa aj takto pýtať, keď unavený si líham na svoje lôžko a sputujem svoje svedomie, čo vlastne dnes som vykonal s Bohom a jeho požehnaním a v jeho pokoji.

Do tohto nepokoja srdca vstupuje Pán a pozýva nás k odpočinku. Aj tu, v kňazskom seminári chceme sa učiť žiť svoj život s Ježišom a v jeho pokoji, ktorý nám daruje.

Každý sme tu určítu dobu, jeden rok, iný dva či aj viac, no najviac seminaristi, ktorí odchádzajú zo svojho druhého domova, seminára, nielen domov, ale poslaní vladikom do služby pre ktorú sa v seminári pripravovali a formovali.

Všetci si však dávame otázku: Načo som tu, kto ma pozval a čo vlastne mám robiť, aby Pán mohol povedať: Hľa posielam vás... (prov. Mt 10, 16a) Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vás vyvolil, aby ste išli a prinášali hojné ovocie... (porov. Ján 15, 16)

Aké bude naše ovocie, aké tých seminaristov, ktorí príjmú kňazské svätenia ukáže čas v službe Ježišovi a božiemu ľudu.

V seminári dostali nasmerovanie na Ježiša Krista, ktorý ich povolal. V autobuse mestskej dopravy je nápis: „Ak stojíte, držte sa!“ Tento nápis pre nás, ktorí cestujeme životom je pevne spojený so slovom božím. Držte sa Boha, aj keď spadneš, môžem mu znova podať ruku a on ťa pozdvihne. Lebo spravodlivý je ten, kto sedem krát cez deň upadne, ale sedem ráz vstane, vstane Božou silou a láskou.

A tak sme si všetci vedomí svojej slabosti, ale len v našej slabosti môže sa na nás zjavíť božia sila a božia moc.

Cisár Napoleon, keď bol pred veľkou bitkou, hovoril k zhromaždeným vojakom a slúbil im bohatstvo, majetky, pocty, vyznamenania a hojnú korisť... Čo slubuje Kristus?

Lebo aj my sa často pýtame ľudský: „Čo za to, že som opustil svoju farnosť, svoju rodinu, svojich rodičov, kariéru v živote, výhodný plat, postavenie v spoločnosti. Čo za to Pane?“

Svet hovorí - si blázon, kde vlastne žiješ, otvor oči, pozri čo by si mal nádherné od tohto sveta. Pýtam sa a budem šťastný?

Akú odpoveď dáva svet a akú dáva Boh.

Ja verím, že svet nedáva viac a vôbec nedáva istotu, že moje šťastie bude aj v tomto svete trvalé aspoň rok, kolko chcem ja v svojej túžbe. Boh nesľubuje, Boh dáva a dáva s istotou stonásobne viac a k tomu život večný. Ak verím, potrebujem viac. Ja nie, lebo viem komu som uveril, nie svetu ale svojmu Pánovi, Ježišovi Kristovi. Vyplatí sa vstúpiť do tejto dobrodružnej spolupráce s Pánom, lebo jedine on nikdy nesklame a túto skúsenosť s jeho láskou som prežil mnoho ráz v svojom živote.

Maj odvahu, ty seminarista aj ty brat a sestra dať svoj život do rúk Pána Ježiša, aj keď s trápením, ale s istotou, že On nesklame, neopustí ťa, ale dá odpoveď na všetky otázky tvojho života. Lebo on je Pánom aj tvojho života. Uver mu - On ťa nesklame.

OBSAH

- 3 Christos voskrese!
- 4 Seminárske sekundy
- 6 Pravé pokánie
- 7 Ďakovná púť do Ríma.
- 7 Vinohradníci
- 12 Život, ktorý nám dáva malé spoločenstvo
- 12 Teodor Romža
- 13 „Nechajte deti prichádzať ku mne...“
- 14 Kríž očami svätých
- 15 Umučenie Krista
- 15 Predstavujeme predstavenej
- 16 Podákovanie
- 16 Náš ročníkový výlet
- 17 Lekár duše i tela
- 17 Duchovné obnovy v seminárnom spoločenstve
- 18 S čotkami na vlka

Na obálke: 1. str. Vzkriesenie, autor Zubko Ján 2. str. gréckokatolícki bohoslovci v roku 1990 4. str.

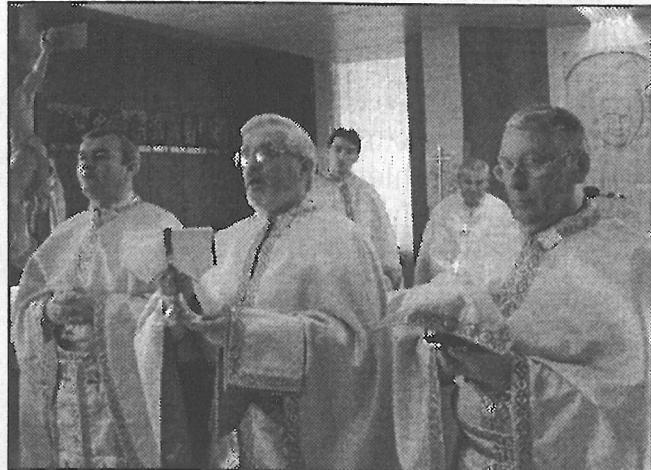

Chcem, aby si poskladal moje pohrebne plachty, počkal Máriu a zapamätaj si: Je to vážne! Žiadne skrývačky a strášenie bu bu buuu!!!

Seminárske sekundy

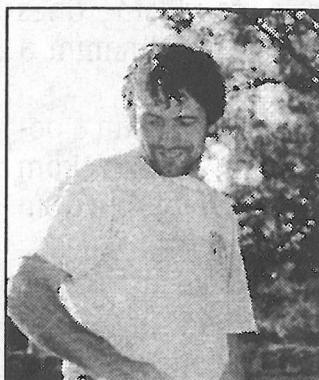
Návšteva nemocnice

Vo štvrtú pôstnu nedeľu sme navštívili Prešovskú nemocnicu. O. rektor s ostatnými našimi predstavenými slúžil v kaplnke monobloku sv.

liturgiu. Vo svojej kázni povzbudil všetkých trpiacich v nemocnici, aby sa vo svojom utrpení odovzdali Krístovi, na ktorého sa možno s tou najväčšou istotou spoľahnúť i vtedy, ak by sa človek sklamal vo všetkých svojich blízkych. Sv. liturgiu svojim spevom sprevádzala naša Dvanásťka.

Stretnutie s o. Kufom

Náš seminár navštívil o. Marián Kufa, farár zo Žakoviec, ktorý sa stará o bezdomovcov a iných ľudí s rôznymi životnými problémami. Po sv. liturgii, na ktorej nám cez neho Sv. Duch ponúkol bohatu prestredný stôl Božieho slova sme sa stretli ešte v aule nášho seminára.

Tu sa s nami o. Marián podelil o svoje bohaté životné skúsenosti, ako aj o skúsenosti z pastorácte ľudí, ktorých mu Boh zveril. Veľmi nám zdôraznil, že je dôležité týchto ľudí neodsudzovať, lebo Boh miluje aj ich a chce priviesť k sebe aj tieto svoje stratené deti.

Pastorácia vo väzniciach

V minulom roku vznikol v Slovenskej republike Vojenský ordinariát. Jednou z jeho zložiek je aj oblasť väzníc a pastorácia v nich. O tom, ako pokračuje tento u nás viac-menej nový druh špeciálnej pastorácie nás pri návšteve nášho

seminára informovali o. Peter Nižník, ktorý má na starosti pastoráciu v Košickej väznici, o. Rudolf Galamboš, poverený pastoráciou vo väznici v Šaci a pán major ... Aj väznice sú miesta, kam chce Církev priniesť evanjeliovú zvest, aby Boh mohol konáť svoje dielo aj v životoch ľudí, ktorí zblúdili a z ktorých mnogí takto nachádzajú novú cestu v živote.

V seminári o európskej integrácii

V tomto období je veľmi aktuálna otázka európskej integrácie. A tak aj na pôde nášho seminára sa o tejto problematike rozprávalo. Stalo

sa tak pri stretnutí s pánom Figelom, zástupcom Slovenskej republiky v Európskom parlamente. Na stretnutí sa zúčastnil aj vladika Ján Babjak, prešovský eparcha, vedenie našej fakulty, ako aj rehoľné sestričky. Pán Figel poukázal hlavne na potrebu zjednocovania Európy v duchu kresťanských zásad. Len to jediné jej môže zaistíť správne a trvalé fungovanie v ozajstnej jednote.

Náš zbor v Maďarsku

V piatok 12. marca náš zbor navštívil susedné Maďarsko, konkrétnie mestečko ... V gréckokatolíckom chráme vystúpil so svojim programom. Okrem nášho zboru vystúpil aj bohoslovecký zbor z Niregyházy a miestny rímskokatolícky zmiešaný zbor. K veriacim sa po vystúpení prihovoril aj náš o. rektor. Pri jeho príhovore, ako aj pri celej návštive vôbec, nám veľmi pomohol náš spolubrat Arpi, bez ktorého by sme sa v Maďarsku ľahko dorozumeli.

Kánon sv. Andreja Krétskeho

V na utierne štvrtka piateho týždňa Veľkého pôstu sa modlí veľký kajúci kánon sv. Andreja Krétskeho. Kedže tohto roku na tento štvrtok prípadol sviatok Zvestovania presvätej Bohorodičke, presunul sa kánon na utiereň utorka. A tak sme sa aj my v pondelok v noci modlili túto kajúcu modlitbu. Tak, ako každý rok, aj teraz sa modlilo na dvoch miestach. V našej kaplnke slúžil utiereň s kajúcim kánonom náš špirituál o. Ján Karas v slovenskom jazyku a v aule seminára v jazyku slovenskom ďalší z našich špirituálov o. Jozef Maxim.

17. deň v mesiaci

V tento deň mesiaca sa pravidelne koná modlitbové stretnutie pri ostatkoch nášho blahoslaveného biskupa - mučeníka Pavla Petra Gojdiča v prešovskej katedrále. Aj v mesiaci marec sa toto stretnutie konalo. Po modlitbe molebna

k bl. biskupovi - mučeníkovi Pavlovi a prečítaní Božieho slova sa k veriacim prihovoril náš špirituál o. Jozef Maxim. Kedže bol tento týždeň týždňom po krízupoklonnej nedeli, nasledovala ďalej modlitba kónona k sv. krízu. Povzbudzuje všetkých veriacich k účasti na týchto modlitbových stretnutiach, kde Boh na príhovor našich blažených biskupov-mučeníkov udeľuje svoje milosti.

Diheneščík Milan

Pravé pokánie

Po minulé týždne sme prežívali pôstny čas. Čas odriekania, zriekania, ale hlavne čas pokánia. Chcel by som sa práve pri pokáni trocha zastaviť, a akoby zrekapitulovať, či sme ho prezili skutočne. A aby sme si to nepredstavovali ako niečo zjednodušené, napríklad navštíviť spovednícu alebo ísi do prírody znovunadobudnúť dobrý pocit... Pokánie je silné slovo na to, aby sme nad ním už nemuseli uvažovať.

„Telo sí žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili to, čo chcete.“ (Gal 5,17) To, čo mi odporuje zachovávať Boží zákon je hriech. Upadáme doň vplyvom diabla, ktorý nás chce oddeliť od Pánovej vôle. Človek jeho vplyvom povie Bohu nie a neposlúcha Božie prikázania, upadá tým do hriechu. Ním sa odvracia od Boha, žije od Noho ďaleko. No z tohto nešťastného položenia je východisko. Tým východiskom je pokánie.

Už židovská tradícia označovala pokánie hebrejským slovom *tešuva*. Jeho základom je slovo *šuv*, čo možno preložiť ako návrat, obrat - návrat na pôvodnú cestu. Lebo človek koná zlé skutky a tým sa vzdaľuje od Pána. Veľakrát si to aj uvedomuje a má snahu zmeniť sa. Vedť aké - také svedomie ho vedie k obráteniu, lebo je stvorený na Boží obraz. Ideme za kňazom a myslíme si, že on má akúsi čarownú paličku, ktorá hneď pomôže. Ale náš hrieseň stav, ktorý budujeme celé desaťročia sa nezmení v jednom okamihu.

Pristúpime ku spovedi s nadšením, tiesnení psychologickými alebo inými problémami. Prichádzame so slzami, sľubmi, že odteraz sa viac nevrátime k hriechu, že sme sa rozhodli zmeniť život atď. Ale to, že sa „iba“ vyspovedáme, neznamená, že sme prezili pokánie v plnosti. Lebo v tomto neexistuje koniec. Je to nekončiaca cesta, neustály stav. Musí trvať celý život.

No Boh na nás netreplivo čaká. Svätý Nil Askéta hovorí: „*Ani milenec netúži po milenke*

tak, ako túží Boh po tom, aby sa duša kajala.“ Je tu ešte aj menší problém, lebo dnešný človek je človek „gombíkov“, človek šamozrejmostí a chce, aby sa všetko hneď zmenilo. Ján Zlatoušty preto odporúča: „*Nikto by nemal strácať nádej spásy. Zhrešil si? Kajaj sa. Tisíckrát si zhrešil? Tisíckrát sa kajaj.*“ Veľmi, veľmi strašne nás odrádza ten „zdíľavý proces“. My všetko chceme hneď. Netreplivosť opäť pochádza od Božieho odporcu. „*Diabol nemá silnejšiu zbraň ako je zúfalstvo,*“ píše opäť Ján Zlatoušty a pokračuje: „*Preto mu nespôsobuje také veľké potešenie, keď konáme hriech, ako keď padáme do zúfalstva.*“ Máme chuť niekedy s tým najradšej hodiť o zem. Vedť aj tak upadnem znova do hriechu. Takže k tomu prvému hriechu sa prídá druhý... a má to ešte zmysel?

Netreba sa mylne domnievať, že svojim previneniami „urážame Boha“, že spôsobujeme, aby „sa hneval“ a že nás „potrestá“... Ale Boh je apatický. „Nehnevá sa“, nie je ovplyvňovaný našimi hriechmi. My sme ovplyvňovaní, my trápime seba. Odchádzame zo života a kráčame do smrti.

Môžu nám odpustiť všetci kňazi i biskupi a celý svet, ale nebude nám odpustené, ak sa nebudem skutočne kajať. Keď sa nechcem vzdialiť od hriechu a zmeniť svoj život, potom naše pokánie nie je skutočné. Nie je to vôbec pokánie.

Na pravé pokánie je potrebný čas, námaha, askéza, zápas a to všetko sa v duši človeka uskutočňuje tajne a s trpeplivosťou, „*ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne semeno klíčí a rastie a on ani o tom nevie. Zem sama od seba prináša úrodu*“ (Mk 4, 26-28).

Tu ide o úplnú zmenu života, zrieknutie sa hriechu celým srdcom, zmenu spôsobu myšlenia. Znamená to, že celou našou bytosťou by sme malí pocítiť, že cesta, po ktorej kráčame, nikam nevedie a v dôsledku toho zatúžime po návrate. Mali by sme pocítiť, že žijeme mimo nášho otcovského domu a mali by sme povedať – ako márnotratný syn: - Kam idem? Zbláznil som sa? Môj otec má palác, kde sa všetci veselia a ja sa nachádzame v tomto bahne? Potom sa

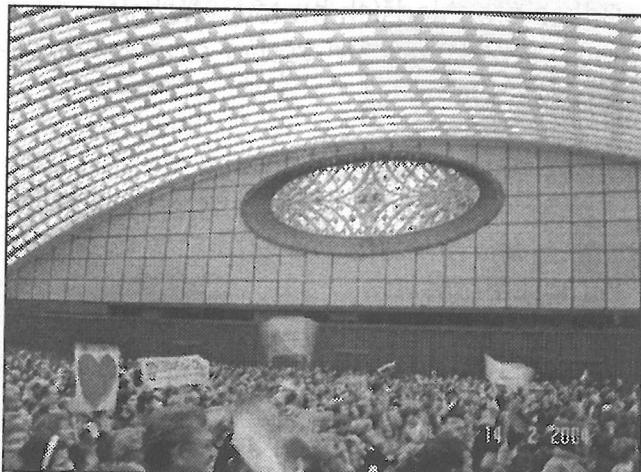
rozhodneme pre návrat, aby sme znova vošli do otcovského domu. Najdôležitejšie pri tom je, že to nie je naše dielo, ale dielo Svätého Ducha a Božej milosti. Len keď ona zaseje do srdca semeno lásky, môže vidieť moju duchovnú pustotu.

Prinúťme naše telo i nášho ducha odstrániť túto duchovnú tmu a otvoríť ju pre Svätého Ducha. Lebo len s jeho pomocou sa dostaneme k pravému pokániu, ktoré je bezpečná cesta do Božieho kráľovstva.

Olšavský Petik

Ďakovná púť do Ríma.

Vdnoch od 12. – 15. februára sa uskutočnila ďakovná púť do Ríma za návštenu svätého otca Jána Pavla II., ktorá bola spojená s blahorečením i nášho pomocného biskupa ThDr. Vasiľa Hopka. Táto ďakovná púť bola spojená aj s kňazskou vysviackou dvoch našich diakov, ktorí študujú na východnom inštitúte v Russicu. Časť zboru sv. Romana Sladkopevca tzv. „dvanásťka“ mala tú česť zúčastniť sa a doprevádziať svojím spevom túto národnú púť. Cestou do

večného mesta Ríma sme sa zastavili v Assisi. V sobotu t.j. 14. februára sa v bazilike sv. Petra slávila ďakovná sv. liturgia za účasti všetkých

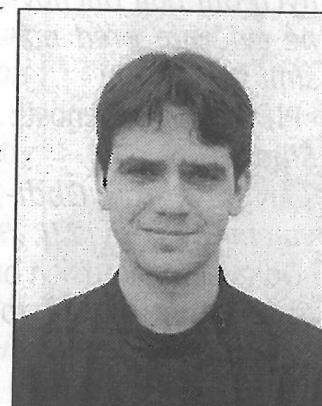
slovenských biskupov, prezidenta, vládnej delegácie a približne 5000 veriacimi. Hlavným celebrantom bol kardinál Jozef Tomko. Po liturgii sa konalo v aule Pavla VI. stretnutie so sväтыm otcom. Prijal nás tak ako otec prijíma svoje deti, hocí na tom zdravotne nie je najlepšie. Na oplátku mu Slovensko spievalo „Dobre, že žiješ ako by to bolo keby ťa nebolo!“ Aj my svojím spevom sme mohli prispieť k tejto slávnostnej atmosfére, začo sme boli poctení spoločnou fotografiou. Popoludní sme sa zúčastnili krátkej pobožnosti v bazilike sv. Klimenta pri hrobe sv. Cyrila. Aj túto pobožnosť sme doprevádzali svojím spevom. Potom sme urobili krátku prehliadku večného mesta. V nedeľu dopoludnia sme spievali svätú liturgiu v Russicu, ktorú slávil vladika Ján Babjak. Po liturgii a menšom agapé sme pokračovali v prehliadke mesta. Popoludní o tretej hodine sa uskutočnil akt vysviacky dvoch už vyššie spomínaných diakov v bazilike Santa Maria Maggiore. Bola to veľkolepá slávnosť. Po sv. liturgii sme sa vybrali na cestu späť na naše Slovensko. Cestou sme sa ešte zastavili v Padove, kde sme spočinuli pri ostatkoch sv. Antona Paduánskeho a sv. Leopolda Mandiča, patróna spovedníkov. Som nesmierne rád, že som sa mohol zúčastniť tejto púte.

Lajčiak Jaroslav

VINOHRADNÍCI

Pavol Székely

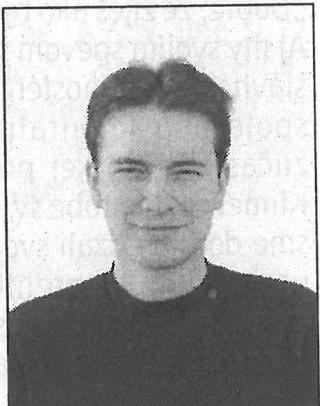
- Krédo: „Aby všetci jedno boli“
- Farnosť: Prešov - mesto
- Rok narodenia: 1980
- Najkrajší zážitok v seminári: „každý deň prežitý v Božej prítomnosti“
- Plány do budúcnosti: *Tri – štyri mesiace praxe na farnosti*

- a potom ak Pán dá prijatie vysviacky
- Životný vzor: Sv. Jozafát Kuncevič
- Odkaz pre mladších bratov: „Na všetko hľadte očami viery“

Peter Calko

- Krédo: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo“
- Farnosť: Brusníca
- Rok narodenia: 1980
- Najkrajší zážitok v seminári: Keď som bol prvák, jeden druhák sa ku mne prihovoril, chcel ma spoznať, čo vyústilo do dobrého dialógu a končilo modlitbou ruženca. Bol to dobrý základ nášmu príateľstvu, ktoré aj teraz je veľmi dobré
- Plány do budúcnosti: Chcem byť knazom a odovzdať seba Bohu, aby ma použil ako zvon pre svoje zámery
- Životný vzor: Sú mi veľkými príkladmi moji bývalí nadriadení – príncipál a špirituál
- Odkaz pre mladších bratov: „Bratia robte všetko preto, aby ste položili dobrý a pevný základ vzťahu s Bohom“

Radovan Bača

- Krédo: „Všetko čo nie je darované je stratené“
- Farnosť: Prešov – Sídliško III.
- Rok narodenia: 1978
- Najkrajší zážitok v seminári: Jedným z pekných dní boli duchovné cvičenia pred nižšími sväteniami
- Plány do budúcnosti: Štúdia
- Životný vzor: Obdivujem Jána Pavla II.
- Odkaz pre mladších bratov: „Život v seminári je príliš krátky na to, aby sme ho len tak premrhalí“

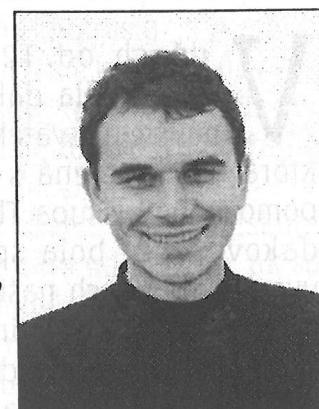
Marián Bajus

- Krédo: „Žiť tak, aby mi nikto nemohol nič vyčítať“
- Farnosť: Zamutov
- Rok narodenia: 1978
- Najkrajší zážitok v seminári: Duchovné obnovy s o. Marekom Puščákom
- Plány do budúcnosti: Moje plány nie sú dôležité, ale Božie
- Životný vzor: Nemám, iba ak jediný: Ježiš Kristus
- Odkaz pre mladších bratov: „prečítaj si Hebr. 13,17a“

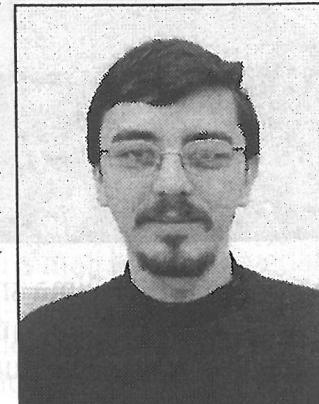
Marek Víšňovský

- Krédo: „Byť ľuďom prístupný“
- Farnosť: Dlhé Klčovo
- Rok narodenia: 1977
- Najkrajší zážitok v seminári: Spoločné fotenie bohoslovcov s pápežom Jánom Pavlom II. pri príležitosti blahorečenia vladky P. P. Gojdíča v roku 2001
- Plány do budúcnosti: Pastorácia
- Životný vzor: Môj dedo a rodičia
- Odkaz pre mladších bratov: „Nebojte sa formovať s vedomím, že všetko čo máte dostávate od Boha“

Tomáš Porhínčák

- Krédo: „Hospodi Isuse Christe Syne Božij, pomiluj mja hrišňaho“
- Farnosť: Bratislava
- Rok narodenia: 1979
- Najkrajší zážitok v seminári: Duchovné cvičenia s vladkom Hlibom a Svätá štyridsiatnica
- Plány do budúcnosti: Pastorácia ak Pán dá

- Životný vzor: *Prepodobný Serafím Sarovský a nebohý o. Emil Zorvan*
- Odkaz pre mladších bratov: „*Aby nezabúdali na osobnú modlitbu*“

Marián Sabol

- Krédo: „*Žíť s vedomím, že mám na nebesiach Otca*“
- Farnosť: *Drienov*
- Rok narodenia: *1976*
- Najkrajší zážitok v seminári: *Príhovor o. Mariána Kufu zo Žákoviec*.
- Plány do budúcnosti: *Pastorácia ako služba*
- Životný vzor: *o. Jozef Zorvan*
- Odkaz pre mladších bratov: „*Nezrelí ľudia budujú seba, zrelí budujú ľudí okolo seba*“

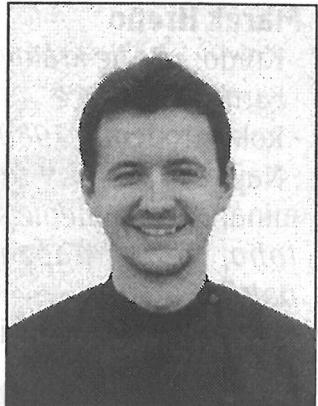
Peter Kíjovský

- Krédo: „*Celý náš život je prípravou, vyčkávaním na rozhodujúcu chvíľu obety*“
- Farnosť: *Milpoš*
- Rok narodenia: *1980*
- Najkrajší zážitok v seminári: *Spev s „dvanaásťkou“ na Lomnickom štítu*
- Plány do budúcnosti: *Civília vojenská služba*
- Životný vzor: *Deduško – Svätý otec*
- Odkaz pre mladších bratov: „*Nikdy nie je tak zle, aby nemohlo byť horšie. Preto sa radujte, opakujem radujte sa*“

Pavol Bačík

- Krédo: „*Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje*“
- Farnosť: *Dávidov*
- Rok narodenia: *1979*
- Najkrajší zážitok v seminári: *Moja prvá liturgia zmierenia*

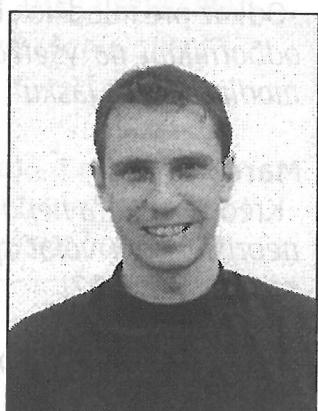

- Plány do budúcnosti: *Budem tam, kde ma bude chcieť mať On*
- Životný vzor: *sv. Krištof*

- Odkaz pre mladších bratov: „*Vedieť sa rozdávať je asi to najťažšie čo môžete robiť každý jeden deň vo svojom živote*“

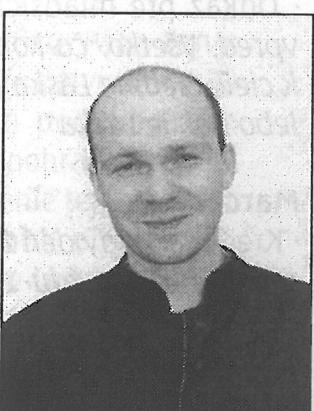
Martin Pavúk

- Krédo: „*Hľadať Pravdu a podľa poznanej Pravdy aj žiť*“
- Farnosť: *Košiov*
- Rok narodenia: *1980*
- Najkrajší zážitok v seminári: *Zážitkov je mnoho, no tie najkrajšie sa odohrávali v blízkosti Boha*
- Plány do budúcnosti: *Boh má už dávno pre mňa pripravené miesto, ja mu to len nechcem pokaziť*
- Životný vzor: *V každom z nás je niečo krásne, treba len otvoriť oči a srdce. Vzor je len jeden – Ježiš Kristus*
- Odkaz pre mladších bratov: „*Nebáť sa... Ježiš už zvítazil*“

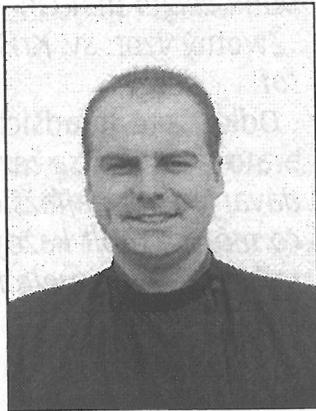
Luboš Kohút

- Krédo: „*Počúvať hlas, ktorý vychádza z hĺbky srdca*“
- Farnosť: *Bardejov*
- Rok narodenia: *1972*
- Najkrajší zážitok v seminári: *Dotyk Lásky pri modlitbe*
- Plány do budúcnosti: *Kňazská služba*
- Životný vzor: *sv. Jozef, sv. Terezka*
- Odkaz pre mladších bratov: „*Ste milovaní, pamäťajte na to*“

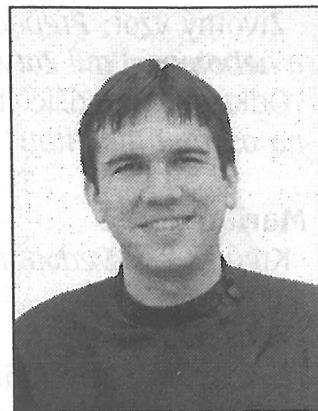
Marek Hreňo

- Krédo: „Božie kráľovstvo je medzi vami“
- Farnosť: Bežovce
- Rok narodenia: 1980
- Najkrajší zážitok v seminári: *Uvedomenie si toho, že tu naozaj patrím*
- Plány do budúcnosti: *Pastorácia*
- Životný vzor: *Každý jeden kňaz, ktorý naplno a v láske žije svoje kňazstvo*
- Odkaz pre mladších bratov: „*Nesnažte sa byť odborníkmi na všetko, budťte odborníkmi na modlitbu a na lásku*“

mnohé chvíle prežité v spoločenstve spolubratov, no najmä skrze toto bratstvo zblížovanie sa s Bohom. V hĺbke srdca mi zostávajú silné spomienky na duchovné cvičenia s vladkom Hlibom

- Plány do budúcnosti: *Všetko je v rukách Božích. Modlím sa aby som dokázal priať každé rozhodnutie vladky - veď cez neho mi Boh ukáže svoju vôľu. Chcem ísť do pastorácie. Určite skočením školy a odchodom zo seminára sa moja formácia nekončí.*
- Životný vzor: *Človek, ktorý je verný povolaniu, ktoré do neho vložil Všemohúci Boh. Mal som možnosť spoznať veľa takých ľudí, boli medzi nimi aj kňazi. Zo seminárskych čias je to o. Marek Pulščák*
- Odkaz pre mladších bratov: „*Veľa trpezností a pokory. Boh si svojho vyvoleného služobníka perfektne preskúša. Vážte si svojho povolania, Boh vám chce zveriť nádherné bohatstvo v podobe daru kňazstva*“

Marek Brody

- Krédo: „Lekára nepotrebuju zdraví, ale chorí, neprišiel som volať spravodlivých, ale hriesníkov“ (Mk 2,17)
- Farnosť: Falkušovce
- Rok narodenia: 1979
- Najkrajší zážitok v seminári: *Čím viac sa stávam človekom, tým viac pocítujem potrebu adorácie, a zreteľnejšej, čistejšej a skvelejšej*
- Plány do budúcnosti: *Pastorácia*
- Životný vzor: *Je ním jednoznačne sv. Terézia z Avily*
- Odkaz pre mladších bratov: „*Treba len ísť vpred. Všetko, čo konáte je iba prostriedkom k cieľu. Jedine Láska je cieľom samým v sebe, lebo Boh je Láska*“

Ján Senaj

- Krédo: „*Stačí tí moja milosť, lebo Božia moc sa dokonale prejavuje na ľudskej slabosti*“
- Farnosť: Svidník
- Rok narodenia: 1980
- Najkrajší zážitok v seminári: *Púť do Turína*
- Plány do budúcnosti: *Postaviť sa do Božej vôle*
- Životný vzor: *Abráham*
- Odkaz pre mladších bratov: „*Daj šancu Bohu konáť v tvojom živote. Odvahu!*“

Marcel Písio

- Krédo: „*Každý deň žiť naplno v odovzdanosti pre Boha a každú zverenú úlohu splniť čo najlepšie*“
- Farnosť: Nový Ruskov
- Rok narodenia: 1979
- Najkrajší zážitok v seminári: *Šesť rokov formácie mi ponúklo množstvo zážitkov. Sú to*

Radko Blíchár

- Krédo: „*Mysli na to, že Boh je stále s tebou*“
- Farnosť: Prešov - Sekčov
- Rok narodenia: 1980

- Najkrajší zážitok v seminári: *Moja prvá duchovná obnova v seminári*

- Plány do budúcnosti: *Všetko je v Božích rukách*

- Životný vzor: *Jeanne D'Arc*

- Odkaz pre mladších bratov: „*Nebojte sa, lebo Boh koná veľké veci*“

Michal Jančíšin

- Krédo: „*Presvedčte sa aký dobrý je Pán*“

- Farnosť: *Sabinov*

- Rok narodenia: *1980*

- Najkrajší zážitok v seminári: *Duchovné cvičenia*

- Plány do budúcnosti: *Pastoračný ročník*

- Životný vzor: *Páter Pio*

- Odkaz pre mladších bratov: „*Žite svoju prítomnosť*“

Jozef Špes

- Krédo: „*Kňazstvo je veľký Boží dar, na ktorý treba odpovedať vernosťou*“ *Pius XII.*

- Farnosť: *Prešov – Sídliisko III.*

- Rok narodenia: *1980*

- Najkrajší zážitok v seminári: *Prvá služba Vopredposvätených darov v prvom ročníku*

- Plány do budúcnosti: *Cívilná služba, kňazstvo*

- Životný vzor: *o. Prokipčák*

- Odkaz pre mladších bratov: „*Buďte verní svojmu povolaniu*“

Marián Feckaníč

- Krédo: „*Pane zástupov, blažený človek čo sa ne Teba spolieha*“

- Farnosť: *Šambron*

- Rok narodenia: *1980*

- Najkrajší zážitok v seminári: *Nesenie relikvií blaženého biskupa Hopka počas návštavy sv. Otca*

- Plány do budúcnosti: *Prijímanie Pánovej vôle*

- Životný vzor: *Matka Tereza*

- Odkaz pre mladších bratov: „*Tvoj úsmev má moc privolať späť radosť, ktorá chcela utiecť*“

Mikuláš Chanáth

- Krédo: „*Nech i vrchy odstúpia a kopce nech sa otriasú: moja milosť neodstúpi od teba, zmluva môjho mieru sa neotrasie, hovorí Pán, tvoj zlutovník*“

- Farnosť: *Repejov*

- Rok narodenia: *1979*

- Najkrajší zážitok v seminári: *Duchovné cvičenia s o. Voskárom*

- Plány do budúcnosti: *Prežívam Abrahámovú skúsenosť*

- Životný vzor: *Páter Pio*

- Odkaz pre mladších bratov: „*Ži pre prítomný moment, ani nevieš kolko príležitosti k láske tí môže unikať.*“

Sám Pán riekoval: „*Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu*“ Mt 9,38 Nám neostáva nič iné, ako podakovať sa všetkým týmto nádejným vinohradníkom za čas, ktorý obetovali na vyplnenie tejto rubriky, aby ste sa aj vy s nimi mohli oboznámiť, a v modlitbách pamätať na nich a na im zverené budúce stádo, z toho veľkého stáda, ktorým sme všetci v Kristovej Cirkvi.

Za rozhovor ďakuje Daniel Černý

Život, ktorý nám dáva malé spoločenstvo

Treba si uvedomiť, že v mnohých farnostiach nastal čas, keď človek o človeka nemá záujem. Sused už nepozná suseda. V mestách je tento rozklad veľmi viditeľný. Masa ľudí, ktorí žijú svoj život a nestarajú sa o iných. Odôvodňuje sa to právom na súkromie, ktoré človek aj má mať. Problém nastal v tom, že týmto pojmom súkromia človek zakryl svoj egoizmus – nepozná brata. Ďalším problémom je, že človek môže poznať dobre len obmedzený počet ľudí. Veľakrát sa hovorí, že musíme byť dobrými ľuďmi, ale dobrým človekom môže byť aj ten, čo chodí do chrámu, aj ten, ktorí stojí mimo. Lebo každý človek dokáže správať sa milo k tomu, čo sa k nemu správa dobre. A na to, aby som to dokázal ešte nemusím byť kresťanom.

Odvážne môžeme povedať; že Boh nás nepovolal, aby sme sa stali dobrými ľuďmi. Na to sme neprijali krst znovuzrodenia. Boh chce v tejto chvíli aby sme sa stali pravými kresťanmi, to jest svätými. K tomu je povolený každý kresťan. Nie je to rezervované len pre niektorých. Boh chce ukázať svetu, konkrétnie tvojmu blížnemu, ktorý ti napríklad ublížil jeden znak lásky. Aký je to znak? **Milujte sa, ako som ja miloval vás.** A ako nás Boh miloval? Až na smrť. Je dôležité si položiť otázku, čo to znamená, až na smrť. Vieme, že bol potupený, strýznený, znevážený, nemal podoby, ani krásy. Ale toto nám ešte nehovorí, čo to je láska až na smrť. To vidíme až na kríži, ako sa modlí za tých, ktorí ho zabíjajú, a to chce Boh urobiť aj s nami. Aby sme sa modlili za tých, ktorí nás nenávidia a prenasledujú. Aby sme milovali človeka.

My všetci patríme do Cirkvi. To znamená, do spoločenstva bratov, ktorý si obliekli nového človeka a môžu milovať v rozmere kríža. Práve v tomto spoločenstve sa musí ukázať láska. Aby

tí, čo už odišli, alebo neveria mohli skrze Cirkev znova uveriť a boli povolení k zmene života. To už nemôže byť masa ľudí, ktorí sa už nestarajú len o seba. Je tu nutné, aby každý jeden z nás vyšiel od seba a začal hľadať svojho brata. Aby s ním vytvoril spoločenstvo – Cirkev. Aby spolu len možno tých párov ľudí rástli v láske, skrze spoločenstvo, Slovo Božie a Eucharistiu. A to chce s nami urobiť Boh.

Čo z toho spoločenstva máme my? Spoločenstvo nás ochraňuje, učí a vedie cestou dospelosti kresťana. Vovádzza nás do viery, ktorej naplnením je láska. Čo je dôležité, pri najťažšej skúške života sú pri nás bratia a sestry, ktorí nám pomáhajú urobiť ten prechod do večného života. Všetci v spoločenstve si uvedomujú, že sme len pútnikmi na tejto zemi, a že je pre nás prípravený domov niekde inde...

Dnes nás Boh pozýva hľadať cestu, ktorá nám dáva život. Pozýva nás, aby sme hľadali lásku k blížnemu, to jest ku každému človeku skrze spoločenstvo.

Fečko Matej

Teodor Romža

Obnoviť jednotu medzi všetkými kresťanmi je veľká výzva otcov Druhého vatikánskeho koncilu (por. dekrét Unitatis redintegratio), ale aj túžba všetkých ľudí uvedomujúcich si veľkosť hriechu, ktorý vyvolala vzájomná nejednota a odcudzenie. Tohto roku si pripomíname 60. výročie chirotonie blaženého mukačevského vladuľky Teodora Romžu (1911 – 1947) – mučeníka jednoty. Treba zdôrazniť, že pre nás to nie je a nemôže zostať neznáma osobnosť našich dejín. Veľká časť katolíkov byzantského obradu obývajúca hlavne šíre roviny Zemplína by nemala zabudnúť na tohto nášho veľkého biskupa. Hovoríme „nášho“, lebo celé toto územie, dnes tvoriace prevažnú časť Košického apoštolského exarchátu patrilo do starobylej Mukačevskej eparchie,

matky všetkých katolíckych eparchií byzantského obradu pod Karpatami.

Po náhlej smrti vladyku Alexandra Stojku v máji 1943, prakticky v predvečer príchodu Červenej armády na Podkarpatskú Rus, menuje pápež Pius XII. Teodora Romžu, iba 33 ročného špirituála kňazského seminára za sídelného vladyku Mukačevskej eparchie. Biskupskú chirotoniu prijal 24. septembra 1944 v katedrálnom chráme v Užhorode.

Teodor sa narodil 14. mája 1911 v jednoduchej roľníckej rodine ako deviate dieťa. Už od malička bol vychovávaný v náboženskom duchu. Je o ňom známe, že veľmi rád počúval príbehy zo životov svätých a pri rozprávaní o ich mučeníckej smrti často plakal. Po získaní základného vzdelania v Ľudovej škole v rodnej obci, odchádza na gymnaziálne štúdia do Chusťu. Skončiac ich s výbornými výsledkami, nepočúva svojich učiteľov radiacich mu stať sa učiteľom, ale počúvnuc hlas svojho srdca chce nasledovať Krísta a odchádza do Ríma, aby sa stal kňazom. Po počiatočnom pôsobení v kolágiu Germanicum-Hungaricum prechádza v jeseni 1934 do Russika. Tu pokračuje a zavŕšuje svoje štúdia a 25. decembra prijíma sviatosť kňazstva. Po návrate domov sa zapája do pastorácie, najprv ako správca farnosti a potom ako špirituál a profesor filozofie v kňazskom seminári.

Už počas štúdií v Ríme, ale i neskôr počas kňazskej a biskupskej služby, vidiac rozdelenie kresťanov, nezostáva ľahostajný voči tejto situácii a snaží sa aj on priložiť ruku k dielu opäťovného zjednotenia. Podľa jeho mienky, skôr než začne proces zjednotenia Východu a Západu, treba už zo skôr zjednotených vychovať takých východných katolíkov, ktorí by neboli prekážkou, ale skôr príkladom pre ostatných východných kresťanov. Takto určil smer, ktorý neskôr potvrdil Druhý vatikánsky koncil pre celú Cirkву v dekréte Orientalium Ecclesiarum (24). „Východné cirkvi, ktoré nažívajú v spoločenstve s Apoštolskou stolicou, majú osobitnú úlohu napomáhať jednotu všetkých, zvlášť však východných kresťanov podľa smerníc dekrétu tohto svätého cirkevné-

ho snemu o ekumenizme, predovšetkým modlitbami, príkladom života, verným prídržianím sa dávnych východných tradícií, lepším vzájomným poznaním, spoluprácou a bratskou úctou voči ustanovizniám i osobám.“

Biskupská služba blaženého vladyku Teodora bola krátka, ale naplnená láskou ku Kristovi a starosťou o to, aby veriaci a kňazi eparchie zostali verní napriek všetkým pokušeniam a tlakom bezbožnej štátnej moci pravej vieri a Kristovej Cirkvi.

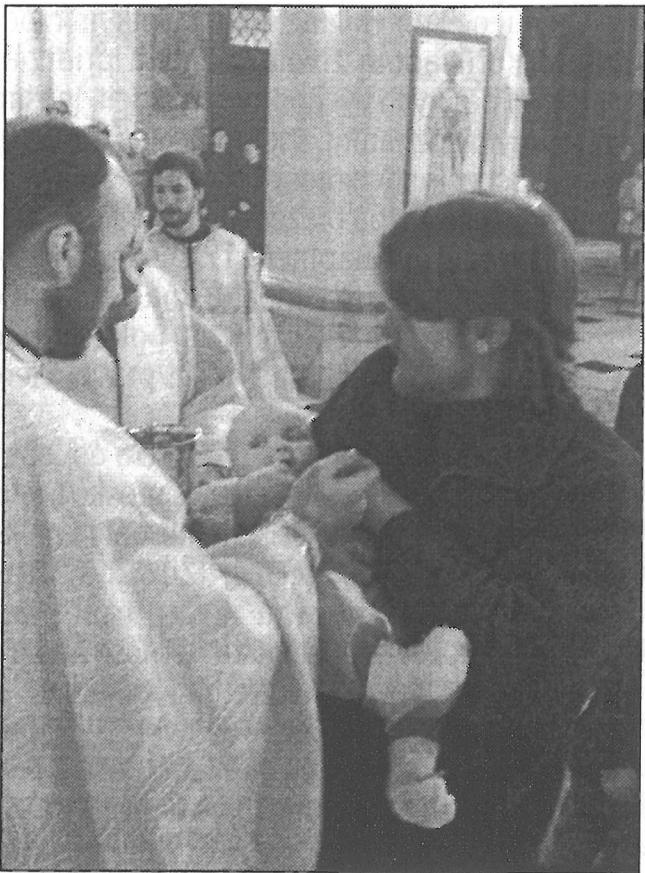
A kde pramenila jeho silná viera a odvaha? Na to nám dáva odpoveď jeho biskupské heslo: „Milujem ťa, Pane, moja sila, Pane, opora moja, útočište moje, osloboďteľ môj“ (Ž 18, 2-3). Tieto slová mu dodali odvahu nielen trpieť, ale hlavne obetovať svoj život za vernosť Kristovi a jeho Cirkvi. Tým sa stal svetlým príkladom aj pre nás a preto ho pápež Ján Pavol II. 27. júna blahorečil a vyzdvíhol na oltár, aby naša Cirkev v ňom mala silného príhovorca a zástancu.

Mráz Martin

„Nechajte deti prichádzat ku mne...“ (Mk 10, 14)

Vdnešnej dobe hľadá každý svoje korene, a je chvályhodné, že tento fakt je aj v Cirkvi. S touto skutočnosťou sa však v našom obrade vynorila otázka podávania Eucharisite malým deťom, keďže na túto tému sa diskusia už rozprúdila chcel by som uviesť len niekoľko argumentov, ktoré sa objavili v poslednom období.

Prinášam niekoľko názorov, ktoré o tejto tradícii vypovedajú. Veľmi dobrým príkladom sa javia slová vladyku Basila Lostena z USA, ktorý vo svojich inštrukciách o zavedení Eucharistie deťom vyslovene uvádza fakt, že rodičia dajú dieťaťu normálnu stravu nie až v čase, keď si uvedomuje že ju potrebuje pre svoj

telesný život, ale automaticky, pretože vedia, že telo dieťaťa ju potrebuje. Prečo by teda mali deti čakať s Eucharistiou, až kým nebudú schopné rozoznať ako dôležitá je pre ich duchovný život?

Iná argumentácia je proti námietke, ktorá povstala z najnovších vedeckých výskumov, a tie tvrdia, že už kvapka alkoholu pôsobí na organizmus dieťaťa ako jed. Tu je treba uviesť skutočnosť, či lepšie povedané reálny fakt prvých dvanásťich storočí, keď sa Eucharistia podávala deťom aj na Západе, a nie sú zaznamenané nejaké katastrofické dôsledky. Navyše, ak máme vieru, tak podľa slov Evanjelia sv. Marka, by sme malí veriť aj Ježišovým slovám: „*a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im*“ (Mk 16,18). Máme túto vieru, alebo nie?

Faktom je, že žijeme na obradovo zmiešanom území spolu s bratmi rímskokatolíkmi, u ktorých by to možno nemuselo byť správne pochopené a prijímané, ale tu sa už vynára potreba primeraných katechém, a zodpovedného prístupu kňazov a hlavne, a to je v celej tejto otázke najdôležitejšie – prístupu rodičov, ktorí

sú tými prvopovolanými za zodpovednými kresťanskí vývoj svojich detí.

Uvedomujem si, že jedna vec je teória, a druhou je prax, kde treba byť múdrymi správcami zvereného stáda a vedieť pochopiť Ducha, ale fakt, že sa k tejto tradícii pomaly prinavracajú naše sesterské Cirkvi, dáva vyhliadky na svetlejší zajtrajšok plného spoločenstva všetkých pokrstených s Kríšom v Eucharistii aj našej Cirkvi.

Černý Danko

Kríž očami svätých

Krstom ste prijali kríž, ktorý môžete odložiť jedine po smrti.“ Takto sa často prihováral svojim veriacim farár z Arsu – Ján Maria Vianney. Asi mnohí si v tej chvíli povedali, že radšej nebyť kresťanom, ako prijať celý život bremeno kríža, no zabudli na jedno – že dar kríža dáva Boh do vienka každému, tak veriacemu, ako aj neveriacemu, lebo miluje každého človeka rovnakou láskou. „*Kríž je darom, ktorým dobrý Boh obdarúva svojich priateľov*“ – to sú slová, ktoré vychádzali zo živej skúsenosti tohto kňaza, ale aj mnohých svätých so živým Bohom.

Pre tento svet sa však kríž javí ako prekliatie, ako nástroj, ktorým Boh trestá priestupky ľudí. Stáva sa ťarchou, ktorá v tak uponáhľanom, pohodlnom a pôžitkárskom svete nemá miesto, iba ak v podobe retiazky na krku. Kňaz Ján Mária z Kríža o tom píše: „*Mnohí z nás chodia po svete so zlatým, či iným krížikom na krku, nosíme krížik s ukrižovaným Spasiteľom, ale my samy na ňom so Spasiteľom nevisíme. Takto svet pohoršujeme, a ak ťažko hrešíme, tak si na krku nosíme svoje odsúdenie.*“ Sv. Pavol z Kríža so smútkom hovorí: „*Svet je spútaný satanovými okovami, lebo zabudol na Ježišove utrpenie, na ten najväčší zázrak Božej lásky.*“ Nie jeden kresťan uteká od kríža atak zabúda na toho, kto na ňom visí...na Láske, na Ježiša. Ľudstvo uteká, pretože sa bojí, že to bremeno

ho pritlačí k zemi. Páter Pio dáva takým dušiam radu: „*Nikdy nesmiete oddeliť kríž od Ježišovej lásky. V opačnom prípade sa stane ťarchou, ktorú my slabí nedokážeme uniesť.*“ Áno, jedine láska dáva krízu ten skutočný zmysel a jedine kríž nesený s láskou má v očiach Boha nezemerateľnú cenu. „*Ked' milujem svoj kríž, vôbec ho necítim, ale ked' ho odmietam rozdrví ma,*“ hovoríval farár z Arsu.

Možno sa pýtaš: „*Prečo vlastne potrebujem kríž?*“ Páter Pio to vysvetlil jednoducho: „*Ako telo potrebuje výživu, tak duša potrebuje kríž, ktorý ju deň, čo deň očistuje a oslobodzuje od pozemských vecí. Boh nás nechce a ani nemôže zachrániť a posvätiť bez kríza. Čím súlnejsie si priťahuje nejakú dušu k sebe, tým viac ju posväcuje krízom.*“ Ježišovi sa najviac páčia duše, ktoré rozjímajú o jeho bolestnom umučení, pričom sv. Faustíne povedal: „*Jedna hodina rozjímania nad mojím bolestným umučením má väčšiu zásluhu, než celý rok bičovania sa až do krvi.*“

Kríž tu bol a bude. Záleží na nás, ako ho prijmeme, buď ako prostriedok Božej lásky k dosiahnutiu neba, alebo ako nástroj prekliaťa, k dosiahnutiu zatratenia.

„Lebo slovo kríza je bláznovstvom pre tých, čo idú do záhuby, ale pre tých, čo sú na ceste spásy, teda pre nás, je Božou mocou.“ 1 Kor 1,18

Tarasovič Slavko

Násilnícky? Antisemitský? Nevhodný? – vôbec nie! Tento film vo mne odkryl to, čo má byť vo mne odkryté každý deň. Ježiša neukrižovali Židia, Farizeji, Pilát, ale Ja svojimi hriechmi a On aj naprieč tomu, že páčam hriechy ďalej, On mi stále ponúka odpustenie a milosť byť jeho bratom. Ano, tá krv, ktorej tam bolo „veľa“, práve tá krv bola vyliata za mňa, aby som mal večný život. Pre mňa tento film nie je o násilí, ale je to film o LÁSKE.

Čo dodať? Vídel som už mnoho pekných filmov, ale film v ktorom sa spája láska a utrpenie, za ktorými je Niekto REÁLNY, Niekto komu na mne záleží, „trafil do čierneho“

Novický Marek

Predstavujeme predstavených

Rektor:

Je bezprostredným predstaveným seminára a zastupuje seminár pred štátnymi orgánmi

Je garantom dodržiavania zákonov cirkevných a svetských

Organizuje chod seminára

Zodpovedá za seminár a za bohoslovcov

Vyjadruje sa o súcosti na lektorát, subdiaconát a najmä diakonát a presbyterát

Vícerektor:

Je bezprostredný zástupcom rektora kňazského seminára. Riadi seminár po stránke: prevádzkovej, ekonomickej, administratívnej, personálnej a duchovnej

Riadi celkový chod prevádzky kňazského seminára

Je zodpovedný za hospodársku správu majetku na kňazskom seminári

Riadi sa organizačným poriadkom seminára

Umučenie Krista

Mozno vo Vašej hlave víri množstvo nezodpovedaných otázok keď počujete slová UMUČENIE KRISTA. Podobne som mal aj Ja plno otázok na tento film. Čítal som mnohé články, recenzie, pohoršenia, obvinenia z antisemitizmu a počul rôzne vypovedané názory, ale tieto otázky mi boli zodpovedané až vtedy, keď som konečne uvidel tento film.

Prefekt:

- Dohliada na dodržiavanie denného poriadku
- Pomáha pri študijných a výchovných problémoch bohoslovcov
- Udeľuje osloboodenie od denného poriadku
- Vedie evidenciu bohoslovcov
- Vedie osobnú agendu bohoslovcov podľa ročníkov

Špírituál:

- Je duchovným predstaveným bohoslovcov, rozvíja duchovný život v spoločenstve
- Rozhoduje o čase, mieste a kvalite duchovných programov v seminári
- Podieľa sa na zodpovednosti vedenia seminára z hľadiska duchovnej formácie

Poděkovanie

Kňazský seminár je v prvom rade miestom intenzívnej duchovnej formácie adeptov na kňazstvo. Nesmieme však zabudnúť ani na to, že kvalitná intelektuálna príprava je nemenej dôležitá, ba priam nevyhnutná pre účinkovanie v dnešnom svete, ktorý kladie stále vyššie nároky na vzdelanie a núti nás byť „stále pripravení obhájiť sa pred každým, kto nás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je v nás“ (Rím 3,15). Preto Cirkev musí stále skvalitňovať podmienky prípravy svojich budúcich kňazov. Aj náš kňazský seminár bl. Vladuku P.P. Gojdíča v tomto smere za posledný rok veľmi pokročil. Zásluhou o. rektora V. Kormaníka a špírituála o. J. Maxíma bola rozšírená a skvalitnená knižnica seminára a tým sa rozšírila a skvalitnila možnosť štúdia pre našich bohoslovcov, ale aj predstavených seminára. Týmto im chceme verejne vyjadriť **našu vďaku**, ale zároveň vyslovíť aj nádej, že ani v budúcnosti nezanikne možnosť ďalšieho skvalitňovania podmienok štúdia.

za bohoslovcov Mráz Martin

Náš ročníkový výlet

V piatok ráno po sv. liturgii 6. februára tohto roku sme sa vybrali na ročníkový výlet do Vysokých Tatier. Duchovnú záštitu a dozor nad trinástimi bohoslovcamí prevzal o. Maxim náš špírituál. Ubytovaní sme boli v dedinke Batizovce (blízko Svitu), v jednom dome, ktorý spravujú otcovia Saleziáni. Po príchode na ubytovňu sme sa naobedovali a hneď sa vybrali s pomocou Božou na našu prvú túru na Popradské pleso. Cestou nás spre-vádzalo pekné slnečné počasie, takže sme mohli obdivovať krásu našich veľhôr. Zguľovaní s menšími prestávkami sme došli do cieľa. Po krátkom pobute sme sa pustili na cestu späť cez Štrbské pleso. Na ubytovňu sme došli už dosť neskoro vyčerpaní a hladní. Ihneď sme sa pustili do varenia ibaže pre pätnásť ľudí navariť nie je jednoduchá vec. Vďaka Bohu podarilo sa, hoci sme večerali až okolo 11-tej hodiny. Po večeri sme šli spať, pretože nás čakal ďalší náročný deň. V sobotu ráno po modlitbách a raňajkách sme odišli do Starého Smokovca odkiaľ sme peši vyšliapali na Hrebienok a odtiaľ až na Zamkovského chatu. Táto túra nám trvala niekoľko hodín ale očarení prírodou, ktorá je Božím dielom sme to neľutovali. Popoludní sme sa vrátili späť do Batízoviec a naobedovali sa. Večer sme navštívili Batízovský rímskokatolícky kostol a zúčastnili sa na sv. omši. V nedeľu sme navštívili gréckokatolícky chrám no pre zmenu teraz vo Svite. Naobedovali sme sa slávnostne a potom sme oddychovali. Celé populudnie a večer sme si utvorili vlastný program. V pondelok sme malí sv. liturgiu na ubytovni, no po nej však a po raňajkách sme sa ešte vybrali na Štrbské pleso. Cesta tam bola úchvatná, snežilo a niektorí z nás vyzerali ako horolezci niekde v horách. Tam sme sa potom aj naobedovali a po návrate do Batízoviec na ubytovňu sme sa pobalili a vybrali sa späť do seminára. Tento výlet veľmi pomohol a prehľbil naše vzájomné vzťahy. Som vďačný hlavne Bohu, že

som sa takého niečoho mohol zúčastniť a pocíťovať Božie požehnanie po všetky dni.

Lajčiak Jaroslav

Lekár duše i tela

„Dôverujte Bohu v každom čase a v každej chvíli, on vie čo je pre človeka to najlepšie!“

Týmto článkom v časopise by som nechcel nič iné iba povedať o svojej skúsenosti s veľkou Božou silou. Možno si poviete, aký môže mať zážitok alebo skúsenosť s Božou silou alebo ako môže vedieť, že to bola naozaj tá sila. Všetko sa to začalo 9. marca. Zobudil som sa ráno a cítil som, že nie je všetko v poriadku. Každý človek pozná ten pocit, keď nemôže dýchať nosom, má upchaté horné dýchacie cesty, bolí ho hrdlo, kýchá atď. Všetko to sú príznaky nachladnutia. Iste mi dáte za pravdu že liečené nachladnutie trvá 7 dní a neliečené týždeň. Samozrejme hneď poobede som išiel do lekárne a kúpil som si nejaké tabletky a vitamíny. Predpokladal som a dúfal som, že mi to prejde veľmi rýchlo alebo to vyliečím za veľmi krátke čas pretože, možno vám teraz prezradím tajomstvo, o deň neskôr a to 10. marca v noci sme mali začať nahrávanie skladieb na náš nový CD nosič. Hlavne preto som sa toho nachladnutia chcel zbaviť čo najskôr. Ráno 10. marca som sa zobudil a nejako lepšie som sa ani necítil. Ani po tom, čo som si dal nejaké vitamínky a tabletky a po niekoľko násobnom ožarovaní soluxom. Prišla desiata hodina toho dňa a nevedel som ako to dopadne. Nevedel som si predstaviť ako to bude vyzeráť, keď pri nahrávaní budem neustále smrkať nos. Počas celého dňa keď som si spomenul na nahrávanie tak som sa pomodlil na úmysel aby to dopadlo tak ako Boh chce. Pred nahrávaním sme sa spolu všetci chlapci pomodlili a vedeli, že zdravotne na tom nie som najlepšie ale odovzdali sme to do Božích rúk. Teraz očakávate vyvrcholenie alebo nejaký

zázrak nie? Tak poviem vám, že to nebolo absolvítne uzdravenie ale išlo o uzdravenie na dobu počas nahrávania. Približne v priebehu 5 hodín som zničil asi 1 hygienickú vreckovku čo pre nachladeného človeka nie je nič. Ani som nezakašľal a mal som výbornú farbu hlasu ako nikdy predtým. Možno si niektorí poviete náhoda. Myslite si čo chcete ale ja viem svoje a viem, že to nebola náhoda ale cítil som, že to bola pomoc zhora. Boh ukázal na mojej osobe svoju silu a to, že nič mu nie je nemožné. Hoci po piatich hodinách nahrávania som sa vrátil do „starých koľají“ o to viac som si istý, že to bol prst Boží čo zasiahol do tejto situácie.

Mihajlo Pavol

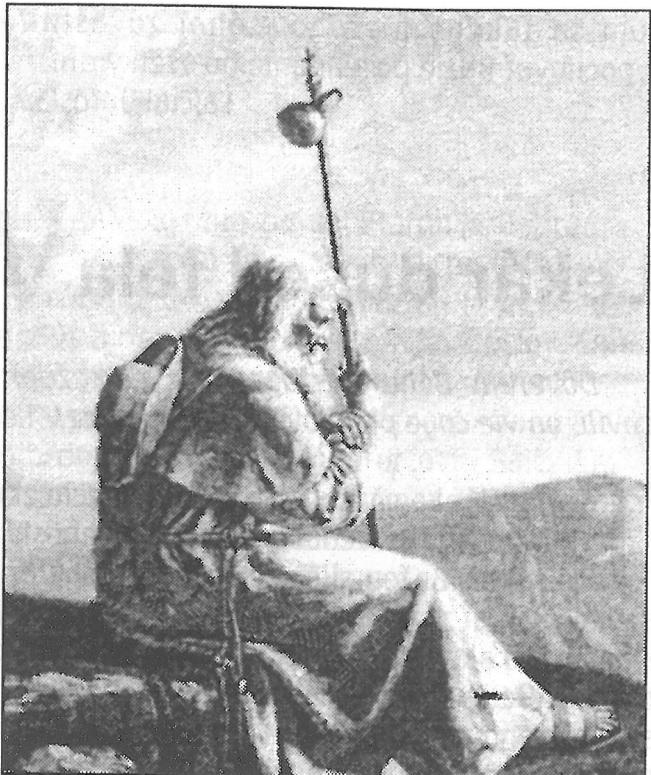
Duchovné obnovy v seminárnom spoločenstve

Ked' sa spomienie duchovná obnova napadne nás mnoho myšlienok. Predovšetkým obnovenie nášho vnútra prehlbšie pochopenie nášho Nebeského Otca. Je to rozhovor medzi Bohom a človekom. Vtedy sa všetko stíší a nastane v seminárnom spoločenstve oáza pokoja. Každý z nás sa ponára do hlbšieho vzťahu medzi samým sebou a Bohom našim stvorteľom. Duchovná obnova v seminárnej formácii prebieha každý mesiac. Možno si poviete: Na čo je dobrá duchovná obnova pre bohoslovcov? Má to nejaký význam? Vedžijú dennodenne z Bohom. Ale ja vám vratím a to z vlastnej skúsenosti, že duchovná obnova je najdôležitejšou časťou formácie seminaristu, ktorý sa pripravuje pre službu Cirkvi. Je tu nato, aby sme sa z každého všedného dňa zbavili bremien, ktoré nás ťažia. Každý deň je sice podelený na modlitby, štúdium a odpočinok, ale všetko prebieha v určitom zhone a napäti. Duchovná obnova je požehnaný čas vo vnútri človeka nastane nádherný pokoj, aby mohol

načerpať z prameňa duchovných síl. Určite by vás zaujímalo ako vlastne prebieha duchovná obnova v seminári? Začína úvodným slovom spirituála, ktorý nás vedie našim duchovným životom k Ježišovi Kristovi. Po úvodnom slove je priestor na rozímanie. Táto časť je veľmi dôležitá tu prebieha rozhovor medzi Bohom a človekom. Ďalej nasledujú prednášky zo životnej skúsenosti a z Svätého Písma, ktoré nám samozrejme prednášajú špirituáli, cez ktorých hovorí Ježiš Kristus.

Treba podotknúť, že väčšina z nás je po duchovnej obnove niečím oslovená. No a po tomto krásnom a požehnanom čase, sa vraciame späť do zabehnutého seminárneho života, ale naplnení silou, ktorou nás obdaril náš Nebeský Otec.

Demjanovič Peter

Po počiatočnom strachu sa pútnik osmelil, prišiel k vlkovi, a akonáhle sa dotkol čotiek, tie mu ostali, a vlk zutekal do lesa. Tak pútnik ešte viac uveril v súlu neustálej modlitby, o ktorej hovorí aj Evanjelium podľa Lukáša touto otázkou: „*A Boh neobráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú dňom i nocou, a bude k nim nevšímvavý? Hovorím vám: Zaraz ich obráni.*“ (Lk 18, 7 – 8) Nech je aj jeho príklad pre nás povzbudením.

Podľa anglickej knihy THE WAY OF A PILGRIM a českej POUTNÍK upravil ČERNÝ Danko

S čotkami na vlka

Jeden pútnik, ktorý putoval kedysi po šírej Rusi, snažiac sa o dokonalosť modliac sa ustavične na čotkách Ježišovu modlitbu raz zažil zvláštnu udalosť. Pri jeho púti sa v jeden deň na neho z lesa vyrútil vlk a vrhol sa na neho. Pútnik sa na neho v sebaobrane zahnal čotkami, ktoré sa mu vytrhli z rúk a omotali sa vlkovi okolo krku. Odskočil od neho, ale ako preskakoval tŕnový krík uviazli čotky na konári a čotky ho tak držali ho za hrdlo.

Prameň - časopis gréckokatolíckych bohoslovcov vydáva Vydavateľstvo PETRA v Prešove. Občašník. Registračné číslo: OÚ-XI/17/93. Šéfredaktor: Daniel Černý. Toto číslo pre Vás prípravili: Olšavský Petík, Novický Marek, Fečko Matej, Mráz Martin, Diheneščík Milan, Tarasovič Slavo, Jaroslav Lajčiak, Mihajlo Pavol, Demjanovič Peter. Grafická úprava: Juraj Gradoš, Martin Roman. Církevný censor: Vasiľ Kormaník. Adresa redakcie: Prameň, Gréckokatolícky kňazský seminár, Sládkovičova 23, 080 01 Prešov. Telefón: 051/7567391. e-mail: dankoc@unipo.sk, web stránka: <http://www.gojdic.sk>. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciame. Tlač a výzba: Vydavateľstvo Michala Vaška, Prešov.

NEINVESTIČNÝ FOND SV. JÁN KRSTITEĽ, n. f.

*Fond podpory, rozvoja a ochrany
vzdelávania Gréckokatolíckej cirkvi*

Mons. ThDr. Ján Hirka, h. c., zriadil 14. 12. 2001 neinvestičný fond za účelom podpory, rozvoja a ochrany vzdelávania seminaristov a predstavených kňazského seminára, žiakov základných a stredných gréckokatolíckych cirkevných škôl, podpory celoživotného vzdelávania biskupov, kňazov a laikov, ochrany a rozvoja duchovných a kultúrnych hodnôt Gréckokatolíckej cirkvi, ochrany a podpory zdravia.

Číslo účtu: 10006-66513060/4900

IČO: 36167126

Adresa: sv. Ján Krstiteľ, n. f.

Správca fondu ThDr. Miroslav Dancák

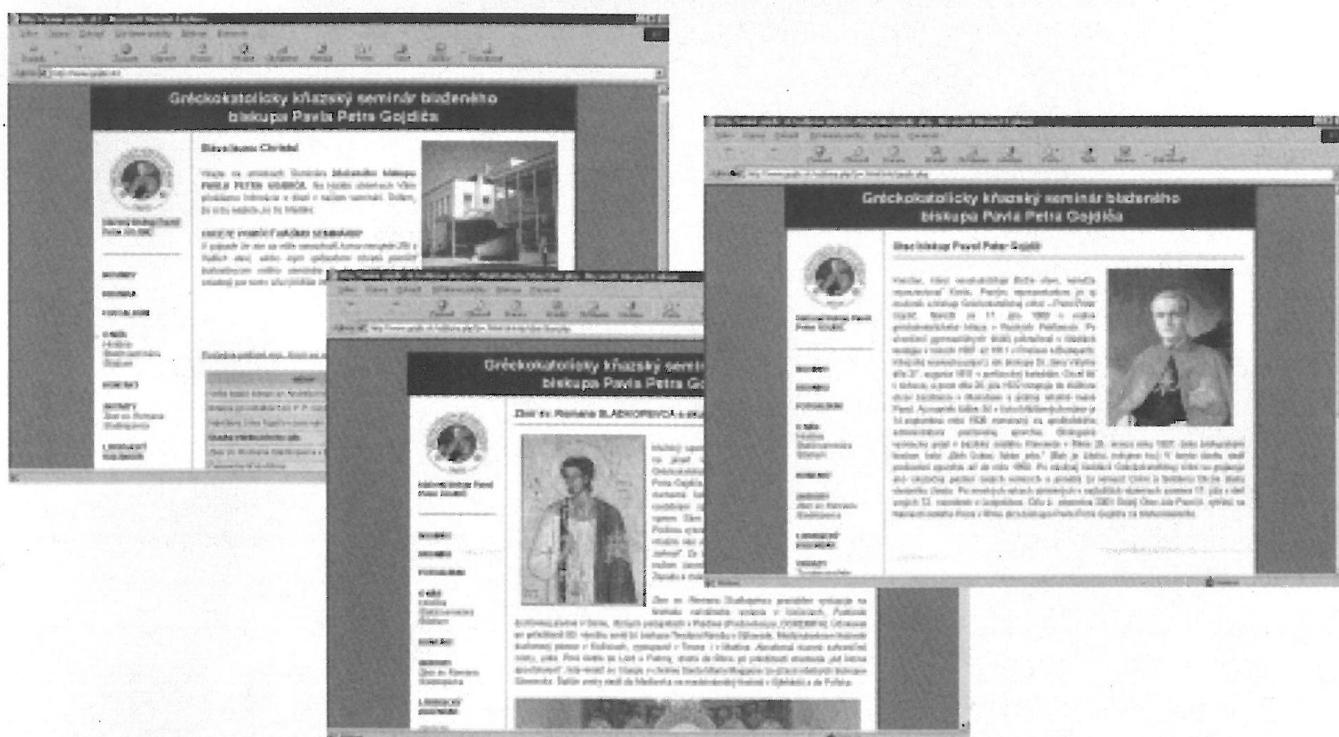
Sládkovičová 23, 080 01 Prešov

tel.: +421 051 756 73 91,

e-mail: mdancak@unipo.sk

fax.: +421 051 756 73 77

web stránka: <http://www.gojdic.sk/>

Navštívte našu stránku: www.gojdic.sk

